

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-07-04 Nr. 429-146
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) prašymą išnagrinėti tarp jo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2020 m. lapkričio 17 d. pareiškėjas ir bankas sudarė mokėjimo paslaugų teikimo sutartį, kurios pagrindu pareiškėjui atidaryta mokėjimo sąskaita (toliau – Sąskaita), išduota su Sąskaita susieta tarptautinės kortelių organizacijos *Mastercard* (toliau – *Mastercard* organizacija) prekės ženklo mokėjimo kortelė Nr. (*duomenys neskelbiami*) (toliau – Kortelė) ir teikiamos kitos mokėjimo paslaugos.

2024 m. sausio 18 d. Kortelė buvo pridėta prie mobiliųjų mokėjimų sistemos *Apple Pay* (toliau – *Apple Pay* sistema) ir 2024 m. vasario 26 d. per šią sistemą Kortele Brazilijoje veikiančiam prekybininkui (toliau – Gavėjas) buvo atlikti trys mokėjimai, kurių bendra suma 219,35 Eur (toliau – Ginčijami mokėjimai).

2024 m. vasario 26 d., po to, kai buvo atliktas paskutinis Ginčijamas mokėjimas, pareiškėjas pranešė bankui, kad Ginčijamus mokėjimus atliko ne jis. Pareiškėjas prašė banko atšaukti Ginčijamus mokėjimus ir pateikė lėšų gražinimo prašymus, tačiau buvo informuotas, kad Ginčijamų mokėjimų atšaukimas ir jų sumų gražinimas pagal *Mastercard* organizacijos lėšų gražinimo gidą (angl. *Chargeback Guide*)¹ (toliau – *Mastercard* organizacijos taisyklės) yra negalimi.

Pareiškėjas keletą kartų pakartotinai kreipėsi į banką dėl Ginčijamų mokėjimų sumų gražinimo, tačiau bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdamas su banko sprendimais, pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką. Pareiškėjas teigė, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti be jo žinios ir sutikimo, todėl jų sumos turi būti jam gražintos.

Atsiliepime bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti, autorizuoti ir įvykdyti šalių iš anksto sutartomis sąlygomis, todėl pareigos gražinti pareiškėjui šių mokėjimų sumas bankas neturi. Bankas taip pat pažymėjo neatmetantis tos galimybės, kad Ginčijamų mokėjimų įvykdymą galėjo lemti paties pareiškėjo didelis neatsargumas, dėl kurio su Ginčijamų mokėjimų įvykdymu susiję nuostoliai tenka pačiam pareiškėjui. Paaškindamas, kodėl Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu nebuvo pradėta lėšų gražinimo pagal *Mastercard* organizacijos taisyklės procedūra, bankas nurodė, kad Ginčijami mokėjimai netenkino šiose taisyklėse nustatytų sąlygų, kurioms esant ši procedūra būtų galima.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl Ginčijamų mokėjimų sumų (219,35 Eur) pareiškėjui negražinimo

¹ <https://www.mastercard.us/content/dam/mccom/global/documents/chargeback-guide.pdf>.

pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir pasisakyti dėl pareiškėjo reikalavimo bankui pagrįstumo, būtina nustatyti, ar bankas: 1) turėjo (turi) pareigą gražinti pareiškėjui įvykdytų Ginčijamų mokėjimų sumas; 2) turėjo pareigą pareiškėjo prašymu atšaukti Ginčijamų mokėjimų vykdymą; 3) pagrįstai atsisakė Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu pradėti lėšų gražinimo pagal Mastercard organizacijos taisykles procedūrą.

1. Dėl banko pareigos gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas

Pagal Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalį, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Iš bylos duomenų matyti, kad Ginčijamų mokėjimų inicijavimas ir autorizavimas pagal bendruosius išorinius požymius atitiko ginčo šalių iš anksto sutartą pareiškėjo sutikimo atlikti mokėjimo operaciją davimo formą ir tvarką. Draudimo pareiškėjui ir (arba) kitiems asmenims atlikti Gavėjui mokėjimo operacijas teisės aktai nenustato.

Ginčijami mokėjimai atlikti per *Apple Pay* sistemą, prie kurios buvo pridėta Kortelė. Pareiškėjas neigė pats pridėjęs Kortelę prie *Apple Pay* sistemos ir (arba) per ją atlikęs Ginčijamus mokėjimus, taip pat tikino niekam nedavęs Kortelės, niekam neperdavęs ir (arba) kitaip neatskleidęs Kortelės ir (arba) kitų duomenų.

Byloje neturima duomenų, kad nagrinėjamam ginčiui aktualiu laikotarpiu į banko vidaus sistemas būtų įsilaužta ir (arba) jas būtų paveikę kokie nors techniniai trikdžiai, dėl kurių Kortelės duomenys galėjo tapti žinomi tretiesiems asmenims ir (arba) dėl kurių tretieji asmenys dėl nuo banko priklausiusių aplinkybių būtų kitaip įgiję galimybę pasinaudoti Kortele ir (arba) jos duomenimis. Duomenų, kad prie pareiškėjo Sąskaitos būtų jungtasi iš kitų įrenginių, negu pareiškėjas šalių sutartinių santykių metu įprastai naudojo, banko vidaus sistemose taip pat nefiksuota. Vadinasi, jei Kortelės duomenimis, kaip teigė pareiškėjas, pasinaudojo tretieji asmenys, tokie duomenys šiems asmenims turėjo tapti žinomi kitais, negu pirmiau aptarti, būdais.

Svarbu pažymėti, kad vien Kortelės ir jos duomenų turėjimas ir (arba) žinojimas savaime nesudarė galimybės pridėti Kortelę prie *Apple Pay* sistemos. Tam, kad Kortelę būtų galima pridėti prie *Apple Pay* sistemos ir per šią sistemą atlikti Ginčijamus mokėjimus, buvo būtina patvirtinti Kortelės pridėjimą prie *Apple Pay* sistemos banko atskirai SMS žinute siųstu specialiu vienkartinio saugos kodu.

Bankas pateikė Lietuvos bankui įrodymus, patvirtinančius, kad SMS žinutę su pirmiau nurodytu vienkartinio saugos kodu išsiuntė pareiškėjo telefono numeriu 2024 m. sausio 18 d. ir netrukus po to šiuo kodu buvo patvirtintas Kortelės pridėjimas prie *Apple Pay* sistemos. Banko pareiškėjui siųstoje SMS žinutėje buvo ne tik nurodyta, kad atsiųstas kodas yra skirtas Kortelei prie *Apple Pay* sistemos pridėti, bet ir įspėta niekam šio kodo neatskleisti.

Pareiškėjas neneigė gavęs iš banko SMS žinutę su vienkartinio saugos kodu, tačiau teigė nesupratęs, kodėl jį gavo, ir tikino niekam šio kodo neperdavęs ir (arba) kitaip neatskleidęs. Ar panaudojo šį kodą ir (arba) kur jį panaudojo, pareiškėjas taip pat neatskleidė. Atkreiptinas dėmesys, kad dėl gautos SMS žinutės su vienkartinio saugos kodu pareiškėjas į banką tuo metu nesikreipė, nors vėliau pats nurodė, kad *Apple Pay* sistema nesinaudojo ir neturi įrenginių, iš kurių būtų galima naudotis šia sistema.

Remiantis bylos duomenimis, Kortelė prie *Apple Pay* sistemos buvo pridėta ne iš tų įrenginių, kuriuos pareiškėjas iki tol įprastai naudojo sutartinių santykių su banku metu. Duomenų, kurie leistų nustatyti, kam priklausė ir (arba) kieno žinioje buvo įrenginys, iš kurio Kortelė buvo pridėta prie *Apple Pay* sistemos, ir (arba) kam priklausė *Apple Pay* sistemoje sukurta paskyra, per kurią buvo atlikti Ginčijami mokėjimai, byloje neturima.

Atkreiptinas dėmesys, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti praėjus daugiau kaip mėnesiui nuo to momento, kai Kortelė buvo pridėta prie *Apple Pay* sistemos. Nei bankui, nei vėliau Lietuvos bankui pareiškėjas neatskleidė, kas vyko tuo metu, kai bankas atsiuntė jam vienkartinį saugos kodą.

Aplinkybių, kurios leistų teigti, kad iki Kortelės prie *Apple Pay* sistemos pridėjimo pareiškėjas būtų susidūręs su situacija, kuomet tretieji asmenys apgaulės ir (arba) kitu neteisėtu būdu būtų išvilioję iš jo Kortelės duomenis ir (arba) banko siųstą vienkartinį saugos kodą, pareiškėjas nenurodė. Kitų objektyvių įrodymų, kurie galėtų patvirtinti, kad tretieji asmenys be pareiškėjo žinios ir (arba) dalyvavimo galėjo pridėti (pridėjo) Kortelę prie *Apple Pay* sistemos, o vėliau per šią sistemą galėjo atlikti (atliko) Ginčijamus mokėjimus, pareiškėjas taip pat nepateikė.

Iš bylos duomenų matyti, kad po to, kai Ginčijami mokėjimai buvo atlikti, Kortele per *Apple Pay* sistemą tam pačiam Gavėjui bandyta atlikti dar vieną mokėjimo operaciją, kurios pareiškėjas taip pat teigė pats neatlikęs. Ši mokėjimo operacija nebuvo faktiškai įvykdyta ir šalių ginčas dėl jos nekilo, todėl su šia mokėjimo operacija susijusios aplinkybės Lietuvos banke detaliau neanalizuotos ir šiame sprendime Lietuvos bankas atitinkamai plačiau apie ją nepasisako.

Esant situacijai, kai ginčo bylos duomenys patvirtina, kad pareiškėjo Kortelė prie *Apple Pay* sistemos buvo pridėta panaudojus tik pareiškėjui žinomus Kortelės duomenis, įskaitant banko siųstą vienkartinį saugos kodą, ir be paties pareiškėjo aktyvių veiksmų jokie tretieji asmenys nebūtų galėję turėti galimybės pasinaudoti šiais duomenimis, tačiau pareiškėjas Kortelės pridėjimo prie *Apple Pay* sistemos aplinkybių niekaip nekomentuoja ir jokių kitų paaiškinimų apie savo veiksmus, galėjusius lemti Kortelės duomenų praradimą ir (arba) perdavimą (atskleidimą) tretiesiems asmenims, neteikia, galimybės nustatyti, kas (pareiškėjas ar tretieji asmenys) ir kaip (teisėtai ar neteisėtai) panaudojo Kortelės duomenis ir banko siųstą vienkartinį saugos kodą, pridėjo Kortelę prie *Apple Pay* sistemos ir per šią sistemą atliko Ginčijamus mokėjimus, nėra.

Kaip nurodyta pirmiau, Taisyklių 44 punktą nustato, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Bendradarbiavimo pareigos vykdymas yra ypač svarbus sprendžiant ginčo situacijas, kai mokėjimo priemonės turėtojas teigia ir (arba) kitaip nurodo, kad jo mokėjimo priemonę ir (arba) jos duomenis galėjo pasisavinti tretieji asmenys neteisėtu būdu, nes paprastai tik pats mokėjimo priemonės turėtojas gali žinoti, kokius konkrečius veiksmus su savo mokėjimo priemone jis atliko. Šios informacijos nei bankas, nei Lietuvos bankas, pareiškėjui neatskleidžiant visų savo veiksmų, atliktų naudojantis Kortele, jos duomenimis ir banko jam siūstu vienkartinio saugos kodu, žinoti negali ir atitinkamai negali tinkamai įvertinti pareiškėjo elgesio. Pažymėtina, kad šios informacijos turėjimas yra būtinas siekiant teisingai išspręsti atsakomybės už mokėjimo operacijos įvykdymo klausimą ir kartu išvengti piktnaudžiavimo atveju, dėl kurių atsakomybė už nuostolius dėl įvykdytos mokėjimo operacijos būtų nepagrįstai priskirta vienai iš ginčo šalių.

Įvertinus pirmiau išdėstytą informaciją, darytina išvada, kad objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, jog bankas, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, nepagrįstai įvykdė Ginčijamus mokėjimus ir dėl to jam kilo pareiga gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas, nėra.

2. Dėl banko pareigos pareiškėjo prašymu atšaukti Ginčijamų mokėjimų vykdymą

Pagal Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalį, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, kai mokėjimo operacija inicijuojama lėšų gavėjo arba per lėšų gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai lėšų gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją, t. y. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalis nustato ankstesnį, negu to paties straipsnio 1 dalyje nurodytas, mokėjimo nurodymo neatšaukiamumo momentą. Pasibaigus pirmiau nurodytiems terminams, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas ir yra gautas lėšų gavėjo sutikimas (Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 4 dalis).

Kaip nurodyta pirmiau, iš byloje turimų duomenų nėra galimybės nustatyti, kas (pareiškėjas ar tretieji asmenys) ir kaip (teisėtai ar neteisėtai) pareiškėjo vardu davė Gavėjui sutikimą inicijuoti Ginčijamus mokėjimus, tačiau šios aplinkybės nekeičia to fakto, kad pareiškėjas kreipėsi į banką po to, kai Ginčijami mokėjimai buvo faktiškai atlikti, ir bankas buvo ne tik gavęs mokėjimo nurodymus vykdyti Ginčijamus mokėjimus, bet ir pradėjęs juos vykdyti, t. y. pasibaigus Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytiems terminams, per kuriuos pareiškėjas, kaip mokėtojas, turėjo teisę atšaukti šiuos nurodymus.

Duomenų, kad bankas ir pareiškėjas buvo susitarę dėl vėlesnių, negu Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti, mokėjimo nurodymo vykdyti Kortele inicijuotas mokėjimo operacijas atšaukimo terminų ir (arba) kad Gavėjas būtų sutikęs atšaukti ir (arba) atšaukę Ginčijamus mokėjimus, byloje neturima.

Įvertinus pirmiau išdėstytą informaciją, darytina išvada, kad objektyvaus ir pakankamo

pagrindo teigti, jog, pareiškėjui kreipusis į banką dėl Ginčijamų mokėjimų atšaukimo, bankas, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 ir 2 dalimis, nepagrįstai neatšaukė šių mokėjimų vykdymo, nėra.

3. Dėl banko atsisakymo pradėti lėšų gražinimo pagal Mastercard organizacijos taisykles procedūrą

Vertinant, ar bankas pagrįstai atsisakė Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu pradėti lėšų gražinimo pagal *Mastercard* organizacijos taisykles procedūrą, svarbu pažymėti, kad nei Lietuvos Respublikos, nei Europos Sąjungos teisės aktai nereglamentuoja, kokiomis sąlygomis turi būti vykdoma lėšų gražinimo pagal *Mastercard* organizacijos taisykles procedūra, taigi, banko veiksmus, ginčijant *Mastercard* organizacijos prekės ženklo mokėjimo kortelėmis atliktas mokėjimo operacijas, reglamentuoja *Mastercard* organizacijos taisyklės, kuriose nustatyti konkretūs lėšų gražinimo procedūros taikymo atvejai ir tvarka.

Kaip matyti, *Mastercard* organizacijos taisyklėse nustatyta, kad mokėjimo kortelės leidėjas (šiuo atveju – bankas) gali pradėti lėšų gražinimo procedūrą tik tada, kai mokėjimo kortele atlikta mokėjimo operacija ir (arba) mokėjimo kortelės turėtojo prašymas tenkina taisyklėse nustatytus reikalavimus. Taigi, *Mastercard* organizacija ne tik suteikia bankui, kaip mokėjimo kortelės leidėjui, įgaliojimus vertinti ir spręsti, ar konkretaus mokėjimo kortelės turėtojo prašymas inicijuoti lėšų gražinimo procedūrą atitinka šios organizacijos taisyklėse nustatytas sąlygas, bet ir nustato pareigą nepriimti ir (arba) netenkinti *Mastercard* organizacijos taisyklių reikalavimų neatitinkančių prašymų.

Remiantis bylos duomenimis, savo reikalavimą gražinti Ginčijamų mokėjimų sumas pagal *Mastercard* organizacijos taisykles pareiškėjas grindė tuo, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti be jo žinios ar sutikimo. Pažymėtina, kad *Mastercard* organizacijos taisyklėse² yra aiškiai nustatyta, jog pirmiau nurodytu pagrindu (angl. *No Cardholder Authorization*) mokėjimo kortele atlikta mokėjimo operacija gali būti užginčyta tik tuo atveju, jei mokėjimo kortelės turėtojas nedalyvavo šios mokėjimo operacijos vykdyme.

Kaip pirmiau nurodyta, nors pareiškėjas kategoriškai neigė atlikęs bet kokius veiksmus, galėjusius lemti Ginčijamų mokėjimų atlikimą per *Apple Pay* sistemą, byloje nustatytos faktinės aplinkybės ir banko pateikti objektyvūs įrodymai liudija, kad be paties pareiškėjo aktyvių veiksmų ir (arba) kitokio dalyvavimo Kortelė nebūtų buvusi pridėta prie *Apple Pay* sistemos ir atitinkamai Ginčijami mokėjimai per šią sistemą nebūtų buvę atlikti.

Atsižvelgdamas į pirmiau nurodytas aplinkybes, ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktą informaciją ir šalių ginčui nagrinėti aktualias *Mastercard* organizacijos taisyklių nuostatas, pagrindo teigti, kad santykiuose su pareiškėju bankas netinkamai aiškino, laikėsi ir (arba) taikė *Mastercard* organizacijos taisyklių nuostatas, Lietuvos bankas nenustatė. Atitinkamai pagrindo teigti, kad bankas, remdamasis pirmiau nurodytomis *Mastercard* organizacijos taisyklių nuostatomis, nepagrįstai atsisakė Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu pradėti lėšų gražinimo pagal *Mastercard* organizacijos taisykles procedūrą pareiškėjo nurodytu pagrindu, taip pat nėra.

Nenustačius objektyvių aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas, pagrindo laikyti pareiškėjo reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra, todėl pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (arba) teiginį³.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

² *Mastercard* organizacijos taisyklių 93 psl.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis